

DESEMBRE 1996 - ANY XIV - PREU 250 PTS - NÚM 57

Llum d'Oli

P O R R E R E S

PREMSA
CADA

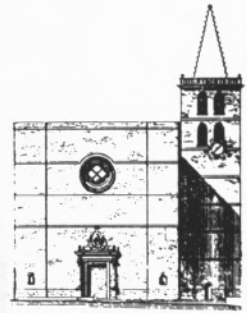

Activitats de l'agrupació6

El món del ví15

Educació26

Creació27

Notes Històriques9

Cultura popular19

Esports30

Informació local10

Opinió25

I a més...31

Llum d'Oli

DESEMBRE 1996 - Nº 57

Dipòsit Legal PM 76/1979

Edita:

Agrupació Cultural de Porreres
Carrer Almoina, 67-1r.
Tel/Fax 64 71 86

Coordina:

Joana Mora i Cerdà

Consell de Redacció:

Gaspar Barceló i Barceló
Bernat Bauçà i Garau
Antoni Gornals i Mesquida
Vicenç Mari i Sastre
Ferran Ribas i del Blanco
Bartomeu Servera i Sitjar

Col.laboradors/es:

Julia Barceló i Auli
Joan Barceló i Bauçà
Maria Barceló i Crespi
Kim Barceló i Janer
Margarida Barceló i Taberner
Jaume Cerdà i Tomàs
Damià Duràn i Jaume
Rafael Ferrà i Martorell
Grup d'Esplai
Grup Foganya
Francesc Grimalt
Francesc Linàs
Miquel Morlà i Vicens
Joan Oliva
Catalina Oliver i Riera
Rafel Picornell i Serra
Aina Sansó i Rosselló
Antoni Servera
Joan Sorell Adrover

Fotografia

Foto Vidal
Vicenç Mari i Sastre

Portada

Entrega premi 31 de Desembre.
Cedida per DIARI DE BALEARS

Imprimeix

Planogràfica Balear, S.L. Tel. 60 48 32

Els articles publicats reflecteixen
únicament l'opinió dels seus autors

LA PREMSA FORANA: DE PREMSA FOLCLÒRICA A PREMSA IGNORADA

Des dels anys 1978-1980, en què es treballava molt per consti-
tuir i posar en marxa la nostra Associació, fins a l'actualitat
han passat prop de vint anys. Els objectius aconseguits des
de llavors són molts i, tal vegada, el més important ha estat la con-
solidació i la unió de l'APFM (Associació de Premsa Forana de
Mallorca).

Aquests darrers anys, el sòtil de publicacions associades s'ha man-
tingut entorn de les cinquanta, amb els alts i baixos propis d'una
entitat tan diversa com revistes hi ha associades. Amb els anys, s'ha
aconseguit que les institucions hagin participat d'aquest creixement
i consolidació, fins al punt que els ajuts econòmics han pogut satis-
fer més d'una revista en crisi. També és veritat que per als setmana-
ris aquests ajuts no han estat més que testimonials, i és en aquest
aspecte on volem centrar aquesta queixa.

La premsa diària de Palma absorbeix la pràctica totalitat de la publi-
citat que les grans institucions públiques, Govern Balear i Consell
Insular de Mallorca, destinen per promocionar-se i/o donar a conèi-
xer els seus objectius. No debades, la premsa diària rep el que està
en el seu dret a l'hora de demanar publicitat. La premsa forana rep,
justament, les miques d'aquests ajuts institucionals.

Fins el moment, els polítics han firmat pocs concerts econòmics
amb l'APFM, la majoria per la seva contribució a la normalització
lingüística, tot i que la premsa forana havia estat peonera en aques-
ta tasca; la seva difusió actual en català és possible gràcies a l'esforç
comú de moltes de les publicacions associades. Cinquanta revistes
que, per mitjana mensual, sumen un total de 98.000 exemplars de
tiratge, i molt més de difusió i lectura. I, encara, pareix que dema-
nam diners en un cap de cantó amb un capellet de palmes. També
som conscients que la nostra premsa no pot viure determinada pels
ajuts institucionals i que ens hem d'espavilar: no dormir a la serena,
com diuen pel poble.

Hem mantingut una fidelitat constant a les institucions, que molt
sovint, no ens han valorat suficientment. A l'hora de respectar els
concerts, hem complert i hem procurat ser equànimes amb tothom, i
aquesta equanimitat ha permès la unió dins l'Associació. Però,
davant el futur imminent que ens espera, en què la professionalitza-
ció i la competència faran trontollar les petites revistes associades i
les que puguin néixer, cal pegar un crit ben fort perquè les institu-
cions ens tinguin en compte a l'hora de distribuir els barems publi-
citaris que marquen. Ho repetim: la premsa forana no pot ser igno-
rada per les retallades pressupostàries. El nostre compromís va
molt més enfora, i hem mostrat proves evidents de complir els nos-
tres convenis. Als pobles, on la premsa diària no tracta directament
la informació i no té la fidelitat que ofereix la premsa forana, aques-
ta sempre serà una garantia per a les persones que hi viuen.

Esperem, aleshores, que amb vista a l'any que ve, les autoritats polí-
tiques ho tinguin més clar.

L'AGRUPACIÓ SURT A CONÈIXER MENORCA

El passat mes de novembre, l'Agrupació Cultural de Porreres en el marc de les activitats de tardor realitzà un viatge a l'illa veïna aprofitant el pont de Tots Sants. Una vintena de viatgers (que no vol dir turistes) integraren l'expedició. El viatge va discórrer més o menys de la següent manera!:

Divendres, dia 1 de novembre

Els viatgers, ja a l'aeroport de Maó, ben dematí!, ens prepararem per començar la ruta programada i poc a poc anàvem familiaritzar-nos amb el paisatge i els seus elements característics: parets de pedra seca per tot arreu, vaques, jaciments arqueològics, cases i pobles blancs, alguns turons però manca

de muntanyes (exceptuant el *Toro* que domina les contrades il·lenques), curioses barreres dels portells fetes d'ullastres etc...

Aquest dia visitarem, entre altres indrets, *Alaior*, el poblat prehistòric de *Torre d'en Gaumés*, les extenses platges de *Son Bou* on el contrast entre els temps pretèrits i els actuals es fan ben palès. La basílica paleocristiana del segle VI ha de conviure amb els monstres de ciment dels hotels i xalets. Arribarem a *Es Migjorn Gran*, on els talaïots guaiten per ací i per allà: el de *Sant Agustí*, el de *Binicodrell* i d'altres.

Ja camí de **Ciutadella** era obligada l'aturada a la *naveta des Tudons*. Arribada l'hora de dinar i gràcies a les gestions fetes per la tesorera de la nostra entitat Joana Matas, dinarem en un restaurant del port de Ciutadella que té per nom *Sa Figuera*. Un lloc deliciós, ran de l'aigua, en ple ambient potuari. La visita obligada a l'antiga capital menorquina: el port, la contramurada, l'Ajuntament, Es Born, els palaus nobiliaris, la catedral, ses Voltes, carrers i carrerons ens ocupà tot l'horabaixa i fins entrada de fosca. Ara l'objectiu era arribar a **Maó** i instal·lar-nos a l'hotel *Capri*. La nit era lliure. Però la majoria optà per la bauxa i sarau.

Dissabte, 2 de novembre

Els expedicionaris, ben berenats, ens disposarem a emprendre la ruta que ens havia de portar a les zones del **centre i Norest de l'illa**. Visitarem el jaciment de *Tala de Dalt*, les *navetes de Rafal Rubí* que impressionen a qualsevol que s'hi acosti. Ens agradà molt veure-

les de prop i fins i tot entrar-hi. Gairebé cap desl viatgers havia estat al *castell de Santa Agueda (260 m. d'alçada)* i per tal motiu pensàrem que seria bo arribar-hi. A dalt es pot veure, a més d'una magnífica panoràmica, restes d'una torre així com de murs i poca cosa més de les edificacions medievals.

Tornarem enrere fins a **Mercadal**, tocava comprar carquinyols i altres llepolies. La pujada del **Toro (350 m. d'alçada)** encara que de manera molt ràpida, no podia faltar a la programació.

Aquest dia, tothom estava ansiós per el dinar. Cap a *Fornells* s'ha dit!. Al restaurant *Es Cranc* ens esperava una succulent caldereta de llagosta. Complirem amb el ceremonial del baverall per evitar esquitxos. Fou tota una bulla.

Per pair el dinar, una estoneta de caminar pel *port de Fornells*. Seguirem per la **zona Nordest: arenal d'en Castell, port d'Addaia, l'abuffera des Grau, avui declarada parc natural... ja començava a fosquejar i era hora de tornar a l'hotel.**

Diumenge, 3 de novembre

Era el darrer dia!. Començarem el matí amb la visita al jaciment prehistòric de *Trapucó* on destaca una de les taules més ben conservades, un talaïot ben gros i altres punts d'interès arqueològic.

Es Castell, el talaïot de Trebalúger, Sant Lluís on visitarem el *molí de Dalt*. A *Binibeca* pararem una estona. De bell nou a **Maó**, per anar a dinar. Ens va acollir el restaurant *Jagaro* situat en el mateix port. Una bona paella i moltes rialles completaren el matí.

Dinar de Caldereta a Cala Fornells.

L'horabaixa férem una volta pel port de Maó fins arribar al centre militar de *la Mola*. És una manera perfecta de contemplar aquest port, un dels més importants de la Mediterrània.

Prop de l'aeroport hi ha el *talaiot de Torrelló* i una basílica paleocristiana també del segle VI que conserva in situ mosaics a l'estil romà. Visitarem un i altre indret. Encara arribarem a *Cales Coves*, però la fosca ja hi era. Una vegada retornats al microbús li envelàrem a *Sant Climent* on el viatgers compràrem fomatges. I d'allà, directament a l'aeroport. L'avió que ens havia de retornar a Mallorca dugué una hora de retard. Ah!, ens despedirem desitjant-nos que no fos el darrer.

¹Aquestes notes formen part de la crònica molt més exhaustiva feta per Maria Barceló Crespi, i que tots els viatgers podem gaudir.

EL 31 DE DESEMBRE PER A L'AGRUPACIÓ CULTURAL

ELS XXV anys de trajectòria de la nostra entitat es varen veure reconeguts el passat 20 de desembre amb un dels premis

amb més repercussió dins l'àmbit cultural dels Països Catalans el Bartomeu Oliver, que anualment concedeix l'Obra Cultural Balear, dins els premis 31 de desembre.

La nostra presidenta, Joana Mora, en representació de tots els socis/es i simpatitzats de l'entitat va ser la persona encarregada de recollir el fruit de molts d'anys de feina de moltes de persones que hem fet camí perquè la cultura en general i la porrerenca en particular, perquè aquesta sortís del gran buit en què estava aficada als seus inicis, als principis dels anys 70.

Una bona representació porrerenca va assistir a la gran festa per la cultura que un any més va tenir lloc al Casino Paladium, en la qual també varen rebre el seu premi el Grup Blanquerna, el Diari de Balears, l'Escola d'Estiu de Mallorca, entre d'altres, per la seva tasca, per la cultura i normalització lingüística.

Segons la nota oficial de l'Obra Cultural Balear,

el premi Bartomeu Oliver es va concedir a l'Agrupació Cultural de Porreres "als 25 anys de la seva creació, entitat molt representativa del sentit associatiu que caracteritza els nostres pobles. Sense radicalismes ni exclusivismes, l'obra de l'Agrupació ha estat de solidaritat amb la població i, amb voluntat ferma ha dut a terme una tasca exemplar d'agitació cultural encaminada a sensibilitzar els porrerencs de la importància d'aquelles coses que constitueixen el fonament de la seva identitat i que, de tan comunes, sovint no s'aprecien necessàries: la llengua, la terra, la història, la cultura, el nostre dret.... en resum, de posar en relleu les relacions culturals, socials i polítiques que habitualment s'esdevenen al poble. Amb "Llum d'oli", una revista molt ben estructurada que edita l'entitat, l'Agrupació ha disposat d'un mitjà de comunicació que ha servit eficaçment els objectius suara esmentats i que les successives juntes directives s'han esmerçat a acomplir".

La nit va incloure actuacions musicals, la cloenda de l'any de commemoració del centenari de les Rondalles Mallorquines; la presentació a Mallorca de la Declaració dels Drets lingüístics i es va concloure amb el ja oficial himne oficial de Mallorca "La Balanguera"

Cloenda de la Nit de la Cultura.

Itinerari Urbà. L'Hospitalet. 10 Novembre 96

Xerrada sobre "Bolets, llengua i Cultura" a càrrec de Cosme Aguiló. 19 Novembre 96

EXCURSIONS FETES DES DE SA FIRA FINS A NADAL

- Dia 13 d'octubre
Sa Costera (Escorca)
- Dia 24 de novembre.....
Sa Garrafa (Andratx)
- Dia 01 de desembre.....
Sa Canaleta (Escorca)
- Dia 22 de desembre.....
Volta a Cals Reis (Alaró)

Excursió a Sa Garrafa (Andratx). 24 Novembre 96

PROPERES ACTIVITATS

Els membres de la Junta Directiva de l'Agrupació ja estan preparant la programació d'aquest primer semestre de l'any 1997. La calçotada, les excursions, el sopar de Quaresma, el V Cicle de Lliçons, que a hores d'ara encara no està del tot acabat de perfilar, seran alguns dels actes que durem a terme al llarg dels propers mesos.

El que sí vos podem adelantar són alguns noms dels conferenciants que enguany passaran pel V Cicle de lliçons:

Joan Melià Garí, Bernat Bauçà, Joan Sorell Juan, Aina Sansó i Francesc Vallcaneras, Joan March, Damià Vidal, Antònia Serrano autora del llibre "*Receptes de na Tonina*" (Sopar de Quaresma). Podeu veure que enguany les persones que participaran a les lliçons estan molt vinculades amb el nostre poble.

En el proper número del Llum d'Oli completarem la programació amb tots els noms dels conferenciants i dates de les seves lliçons, així com el calendari complet del Grup Excursionista Porrerenc (GEP).

GENER

- Dia 12.- Excursió al Puntal de Planisi
- Dia 18.- Fogueró de Sant Antoni
- Dia 25.- Assemblea General de socis i sòcies.

FEBRER

- Dia 2.- Gran Calçotada Popular organitzada per l'Agrupació Cultural conjuntament amb altres entitats del poble.
- Dia 21.- Sopar de Quaresma. Basat amb les receptes del llibre de Antònia Serrano "*Receptes de na Tonina*". La mateixa autora ens presentarà el seu llibre i ens acompanyarà en el sopar.
- Dia 23.- Excursió al Camí Vell des Faro "Formentor"

MARÇ

- Dia 8.- Vè cicle de Lliçons. Bernat Bauçà i Garau ens parlarà de "La Transició a Porreres".
- Dia 23.- Excursió al Puig de Na Fàtima.

JAUME CERDÀ, GUANYADOR DEL TORNEIG SOCIAL D'ESCACS.

Quatre jugadors de l'Agrupació al campionat de Mallorca individual

El passat 26 d'octubre, tal i com vos vàrem informar en el darrer número de la nostra revista, va tenir lloc al local social de l'Agrupació Cultural de Porreres la darrera ronda del torneig social d'escacs que any darrera any organitza la secció d'escacs de la nostra entitat.

Enguany, a diferència d'altres edicions i per problemes de calendari, només es varen poder disputar sis rondes, després de les quals la classificació final va ser la següent:

Primer classificat i campió Jaume Cerdà, amb 5 punts; el segon clas-

sificat, també amb 5 punts, va ser Gabriel Gornals i el tercer lloc va correspondre al jugador veterà Salvador Estelrich, amb 4 punts, jugadors que reberen de mans del regidor d'esports del nostre Ajuntament, Andreu Obrador, els seus corresponents trofeus.

També amb 4 punts hi quedaren Jeroni Palerm, Joan Oliver i Àngel Oneto; amb 3'5, Gregori Barceló Llaneres; amb 3 punts, Jordi Oliver i Jaume Sorell; amb 2'5, Nicolau Julià i Gregori Barceló Márquez; amb 2, Vicenç Marí, i tancaren la classificació amb 1'5, Miquel Rosselló,

Andreu Julià, Bartomeu Barceló, Baltasar Soler i Bartomeu Veny.

Si hem de destacar alguna cosa d'aquest torneig és la bona classificació de Joan Oliver i Àngel Oneto que quedaren per sobre de jugadors tan experimentats com Jordi Oliver i Gregori Barceló Márquez. La part negativa va ser la no presentació de bastants de jugadors a les corresponents partides.

Des d'aquí feim una crida i convidam a totes aquelles persones aficionades a aquest esport a participar a les properes edicions d'aquest prestigiós torneig.

LLG FUSTERIA
LLITERAS GARI

Portes i Cuines fetes a mida

C/. Major, nº 61 - 07260 PORRERES (Mallorca)
Telf. 64 71 54

ESTANC
CA NA JAUME

Tabac - articles de regal - papereria
llibres i tota classe de revistes i diaris

Carrer Sol nº 23 - PORRERES

BAR-RESTAURANT ES CENTRO

NOCES - COMUNIONS - BATEIJOS - MENUS DIARIS
ELS DISSABTES BALL DE SALÓ

Av. Bisbe Campins, Tel. 16 83 05 - PORRERES

UN POETA EN BICICLETA

Un grupat d'animats manacorins varen representar a l'Auditori Municipal de Porreres, un emocionat homenatge a l'anyorat Guillem d'Efak, amb el títol *Poeta en bicicleta*. La part musical va correspondre a Tomeu Matamalas, Pep Alba i Miquel Ferrà, amb l'agradable companyia de les veus dels germans Jaume i Joan Gomila, que reciten alguns dels poemes escrits pel poeta manacori. Aquest acte, que estava organitzat per la nostra entitat, va entusiasmar al públic assistent. Així i tot és una llàstima que la participació no fos més nombrosa donada la qualitat d'aquest acte. I com ja estam acostumats, hi mancava la representació del consistori, que ni tan sols es preocupà per la neteja d'un local que gestiona. Cal demanar-nos a veure si els responsables de l'Ajuntament porrerenc desconeixen l'existència i importància d'aquest personatge mallorquí.

“la Caixa”

Vos desitja bon any

Poeta
en
Bicicleta

**"Justament
me va tocar a mi
ser jo"**

guillem
d'efak
poemes i cançons

- Tomeu Matamalas
- Pep Alba
- Miquel Ferrà

- Jaume Gomila
- Joan Gomila

g
Som teatre

Algunes dades sobre Porreres recollides per Joaquim Mª Bover

Maria Barceló Crespi

Joaquín María Bover y Rosselló cap el 1.827 va redactar una **Cronica relación de la ilustre i fiel villa de Porreras**.¹ Entre moltes altres coses i pel que fa a l'economia va escriure :

Las producciones en que la naturaleza ha enriquecido aquel país, son muchas y en particular la abundancia de manzanas y otras frutas. Su cosecha anual es de 13.227 quartaras de trigo, 8.297 de cevada, 4.062 de avena, 1.046 de legumbres, 50.000 quartines de vino, 20 (quin-tales ?) de cañamo y 10 de lino. Sus campos son fertiles y abundan

enpastos de los que se mantienen 4.140 cabezas de ganado lanar, 243 de cabrio y 100 de vacuno sin contar un gran numero de cavallos, yeguas y ganado de cerda. Indica que la vila compta amb més de 700 veïns que corresponen a 3.258 ànimes.

A més, enguany s'ha complit el 155 aniversari de la visita realitzada a les coves de Son Lluís per part dels erudits Joaquim M. Bover, Pau Piferrer així com Parcerisa en el transcurs d'un viatge per l'illa. Bover, en el volum XIII, pàgina 242v de les seves *Miscel.lànies*, va anotar que el dia 10 d'octubre de 1.841 *los compañeros al entrar en la*

gruta solo llegaron hasta el estrecho que da entrada a lo mas interior. Aqui el desaliento se apoderó de ellos y les privó pasar adelante. Sin embargo Parcerisa se resolvió pero al estar abajo no recorrió todos los contornos de aquella estancia.

¹Es troba inclosa en el volum IV de les *Miscel.lànies* Bover, folis 308-323v. Aquestes *Miscel.lànies*, manuscrites, es localitzen a la Biblioteca March. Hem respectat fidelment la grafia de l'original, en el que es prescindeix, per exemple, dels accents.

Guillem Ramon Mora un porrerenc teòleg i autor d'obres.

Francesc Llinàs

De tant en tant, a través del suplement dominical "BRISAS", ens adonam del poc que coneixem de la nostra història i especialment els seus personatges més rellevants. Un d'ells és en Guillem Ramon Mora, nascut al nostre poble l'any 1.746 i mort a Palma el 1.824. Als 28 anys, es va ordenar sacerdot. Va seguir estu-

diant i fou nomenat catedràtic de Filosofia del Seminari de Sant Pere. La seva preparació teològica va esser reconeguda, quan el nomenaren secretari de l'Acadèmia Teològica i el bisbe Bernat Nadal, el va designar teòleg consultor i examinador sinodal del Bisbat i bibliotecari de la Biblioteca Episcopal. Quan era Doctor en

Filosofia, va escriure nombroses peces religioses que es conserven en aquest lloc.

CRIDA

L'equip integrat per Maria Barceló Crespi, Rafel Ferrà i Bartomeu Servera, autors d'un llibre sobre *Les Possessions de Porreres. Estudi Històric*, demanen a través d'aquesta revista que si qualcú té documentació sobre alguna possessió agràrien que la facilitassin per incorporar-la al seu estudi. Tenint en compte que l'Arxiu Municipal de Porreres va ser cremat el 1868, manquen molts documents. Per això, seria bo que aquelles que en tenen, els deixassin per a la seva consulta.

NOVA JUNTA DIRECTIVA DE L'ASSOCIACIÓ DE PARES I MARES DEL CP ESCOLA NOVA

El passat mes d'octubre, l'Associació de Pares i Mares del CP Escola Nova va elegir els nous membres de la Junta Directiva. Aquesta quedà constituïda de la següent manera:

- President *Miquel Aguiló Fuster*
- Vice-President *Andreu Julià Paniza*
- Secretari *Joan Barceló Barceló*
- Tresorera *Maria Adrover Bover*
- Vocals Miquel *Àngel Rosselló Frau*
Joan Gil Rigo
Francesc Juan Ximelis
Mª Antònia Trobat Cerdà
Miquel Expòsito Ruiz
Josep Antoni Solivellas Bover
Magdalena Rigo Vidal
Bartomeu Garí Salleras
Francesca Amengual Barceló
Catalina Casas Bauzà

Des de la redacció de Llum d'Oli vos feim arribar la nostra enhorabona i ànims per a dur a terme una bona tasca a l'escola!

COMPRAR A PORRERES

L'Associació de Comerciants i Empresaris de Porreres han celebrat les Festes de Nadal ornamentant els carrers i mostradors, sortejant entre els seus

clients quatre vals de compra per valor de 25.000 pessetes cada un. Aquests premis es concediren en combinació amb el cupó pro-cecs dels passats dies 30 i 31 de desembre i 2 i 3 de gener

El que si volem destacar és l'entusiasme i la bona feina que està fent aquest col·lectiu, dinamitzant els comerços i les petites empreses de Porreres, creant una ambientació molt acollidora sobretot durant les Festes de Nadal. Endavant !

Dia de la inauguració de l'ornamentació dels carrers.

VIAJES COLÓN TRAVEL, S.A.
BAL 182

El meu proper viatge

31 Desembre, 31
07003 Palma de Mallorca
PORRERES - Tel. 64 70 00

Tels. 76 15 50 - 75 34 40
Telefax 49 29 44

SABEU QUE...

.....la Balanguera és l'himne oficial de Mallorca i que els únics que no hi estan d'acord són els del PP ?

.....a la funció de teatre que va organitzar l'Ajuntament el dia del firó no hi havia quasi ningú?

.....al mateix temps hi havia una conferència a l'Ajuntament i els resultats més o manco varen ser els mateixos ?

.....en organitzar malament les coses de deu pics nou surten malament ?

.....un 70% dels veïns de Porreres s'intrueïxen davant la " tele " sense mirar res ?

.....si anau a fer una volta per la vila veureu que, de zones verdes, no ens en fan falta ?

.....la regidora de Cultura de l'Ajuntament no apareix als actes culturals.

.....a la taula rodona que va organitzar l'Agupació Cultural a la passada fira, el regidor d'Urbanisme no va voler participar-hi sense el seu apuntador-l'arquitecte-

.....mai no hi havia hagut un arbre de Nadal tan original. Si no mirau el campanar.

.....distintes entitats porrerrenques estan organitzant una gran " Calçotada " ?

.....moltes d'entitats culturals i esportives porrerrenques no estan contentes amb el suport que reben per part de l'Ajuntament ?

.....els nins i nines de Porreres que van a solfeig i a prendre de tocar un instrument per poder entrar a la Filharmònica paguen

més o manco 8.500 pessetes mensuals i que per tal motiu al

Patronat de l'Escola de Música cerquen socis/es com a desesperats ? La Filharmònica però cap problema.

.....aquests nins i nines són la base del futur de la banda de música porrerrenca ?

.....el dia de la fira els empleats de l'Ajuntament anaren a corre-cuita a esborrar una pintada que reivindicava la llibertat d'expressió d'una entitat porrerrenca i que els hi havia estat denegada el vespre abans mitjançant la retirada d'unes pancartes ? I que d'altres pintades que són una vertadera porqueria duen anys i més anys adornant les parets del nostre poble ? Anau al centre de la Tercera Edat, per exemple, i ho veureu.

.....els vestidors del camp municipal d'esports continuen amb les mateixes deficiències que els encarregats del club denunciaren al Ajuntament fa més d'un any ? Gat escaldat d'aigua freda tem.

.....la regidora de Cultura de l'Ajuntament va assistir a les matances del Grup Foganya i que quan li demanaren que passava amb el local que el Grup té demanat, va contestar: ho estam mirant! ja fa 14 mesos que s'ho estan mirant i de moment res de res.

.....aquestes entitats són de les que sempre acudeixen a l'Ajuntament a l'hora de confeccionar els programes de les festes locals ?

.....de això se'n diu tenir més paciència que un mul ?

Rectificacions

En el darrer número de Llum d'Oli s'ha detectat les següents errades que ara volem rectificar:

-A la pàgina 6 es feia referència als 150 anys de la mort de Josep Mª Quadrado quan realment havia de dir 100 anys .

-La nota aperaguda a la pàgina 15 signada per Xisco Llinàs no era una nota d'aquest col·laborador sinó que era de la redacció de Llum d'Oli.

-A la mateixa pàgina 15 l'article sobre la *Transició política a Porreres* també estava fet per l'equip de redacció i no s'ha d'atribuir a Bernat Bauçà.

Les II Jornades d'Estudis Locals de la mancomunitat del pla de mallorca es faran a Porreres

Després de l'acollida que aquesta iniciativa va tenir l'any passat, una altra vegada es tornen realitzar les **II Jornades d'Estudis Locals de la Mancomunitat del Pla de Mallorca.**

Enguany el nostre poble serà la seu de les Jornades, que es celebraran els dies 13, 14, 15 i 16 de març de 1997.

La comissió científica està formada per: Maria Barceló i Crespí, Pere Fullana i Puigserver, Francesca Florit, Margalida Miquel i Perelló, Joan Miralles i Montserrat, Joan Maria Palou i Sampol, Gabriel Pons i Homar i Andreu Ramis i Puigròs.

Els temes generals d'estudi que s'han establert són:

- **Porreres, el Medi i la Gent.**
- **El vi, passat i present (història, art, geografia, etnologia, economia, etc.).**

La data límit d'inscripció de comunicacions i assistència és el dia **31 de gener de 1997.**

Els interessats/des es poden inscriure telefonant a les oficines de la **MANCOMUNITAT PLA DE MALLORCA**

Tel. 83 04 41 - Fax 83 04 40.

ACTIVITATS GRUP D'ESPLAI

Aquest passat Nadal, i dins l'objectiu que ens hem marcat aquest curs de "Conèixer Porreres", els nins de l'Esplai van representar un betlem vivent a l'Auditori Municipal, que estava ambientat al nostre poble i als nostres temps: o sigui, un betlem del 1996 a Porreres. Tot el que es va poder veure estava fet per nins d'entre 4 i 12 anys, des del guió (molt divertit !) fins al decorat, que eren lògicament estampes porrerrenques.

Però no sols hem fet això, sino que també hem fet reportatges com si fossim periodistes per investigar sobre la nostra vila, hem fet un macro mapa de Porreres on hi hem ubicat els llocs més interessants i hem anat d'acampada a una possessió del terme. I tot això ho feim per en acabar el curs conèixer aspectes del poble que ens havien passat per alt o bé desconeixem que existissin.

A part d'això, també hem duit a terme una recollida de joguines i roba que duguerem als nins de la "Llar de la Dona Maltractada" i estem preparant una canço que cada any organitza el GDEM i que es celebrarà a Lluc els dies 15 i 16 de març. Com podeu veure, estem bastant enfeinats..., però una feina molt agradable i gratificant.

II JORNADES D'ESTUDIS LOCALS

MANCOMUNITAT
PLA DE MALLORCA
PORRERES

Del 13 al 16 de Març de 1997

LLOC:
AJUNTAMENT DE PORRERES

PLUJA A ROMPRE, UN BALANÇ EXCEPCIONAL

Joan Barceló i Bauça

Després d'una sèrie d'anys de precipitacions escasses, durant el 96 s'han normalitzat les saons.

Des de la tardor, l'aigua ha tornat a brollar dels albellons, i les síquies i torrents de la nostra contrada han recuperat l'escorrentia. Els mesos de l'inici de l'any agrícola, inaugurat al setembre, han rebut tanta pluja que feia molts anys que no es veia això. Prop de 340 litres per metre quadrat s'han registrat a l'observatori pluviomètric de Julià Barceló Aulí, el casc urbà de Porreres, entre setembre i desembre.

L'any 1996 ha totalitzat 704 litres, quan la mitjana dels períodes anteriors no solia ultrapassar els cinc-cents¹.

Les pluges d'enguany han permès renovar un grapat de bones expectatives pel que fa referència a les futures collites i a les plantacions arbrades. Els pinars, després de molt de temps de sequera, també fan més bona cara.

Ens trobam, per tant, en uns dies de satisfacció més o menys generalitzada per les precipitacions caigudes. Al cap i a la fi, tothom està pendent de la meteorologia i vol treure'n conclusions. Una d'elles ens arriba en forma de dita: *pluja menuda, sa terra ajuda; i un bon ruixat, sa terra bat.*

¹Les dades pluviomètriques han estat aportades per Julià Barceló Aulí.

Resum pluviomètric de l'any 1996

GENER69 litres/m2
FEBRER47 “
MARÇ34 “
ABRIL67 “
MAIG70 “
JUNY53 “
JULIOL	0 “
AGOST25 “
SETEMBRE59 “
OCTUBRE110 “
NOVEMBRE58 “
DESEMBRE112 “
TOTAL704 “

ASSESSORIA LABORAL I SEGURETAT SOCIAL

JAUME VIDAL BAUÇA

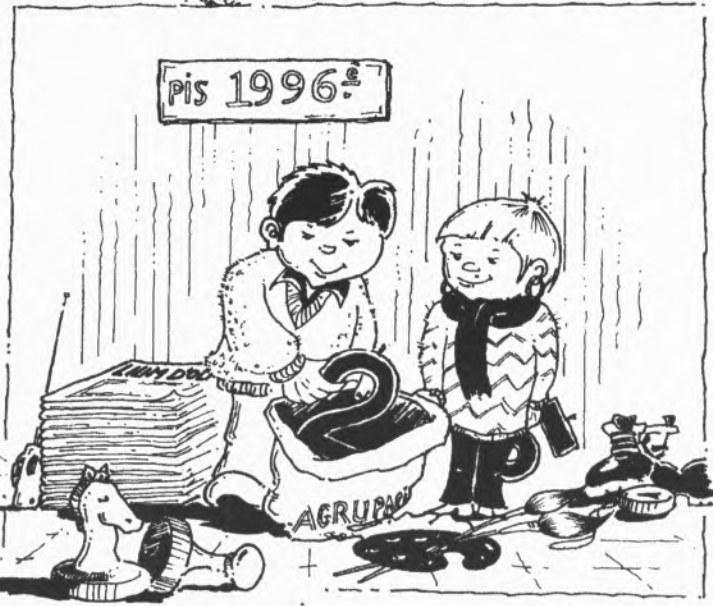
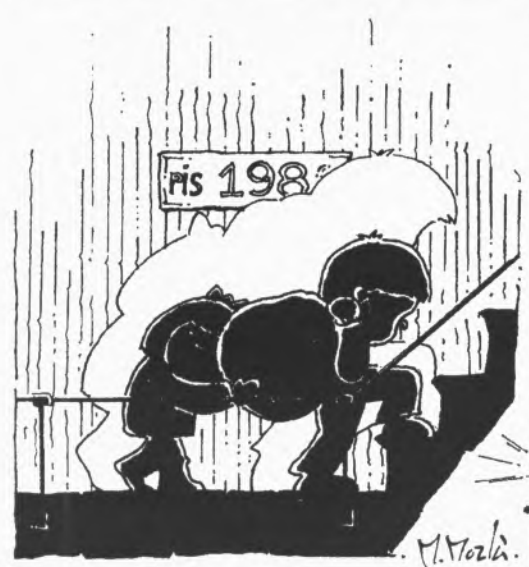
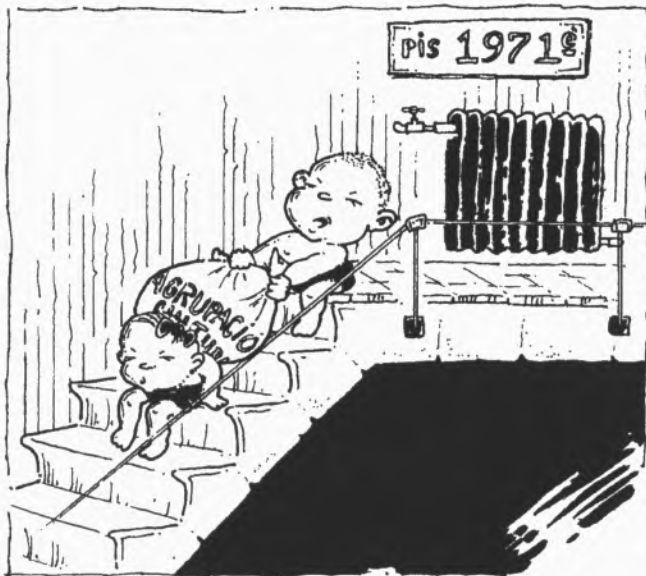
GRDUAT SOCIAL, COL. N° 298

Assessorament a l'empresari, treballador i pensionista.

C/ des Vent, 6 - Tel.: 16 80 38
(horabaixes)- PORRERES

Foto VIDAL
Porreres

FOTOGRAFIES D'ESTUDI
REPORTATGES DE NOCES, BATEJOS, COMUNIONS
AMPLIACIONS I REPRODUCCIONS

**ENHORA
BONA!!!**

EL PLAER DE BEURE

Carmesí Vi negre de 1.994

Francesc Grimalt

Un dels pobles amb més tradició vitícola d'aquesta illa és Santa Maria del Camí, prou conegut pels seus vins d'alta graduació alcohòlica, elaborats fonamentalment amb Manto Negro i comercialitzats, bàsicament, a granel.

Els germans Pere i Bernat Calafat, continuadors d'una llarga tradició vitivinícola familiar, són en l'actualitat gerents i propietaris del celler Jaume de Puntiró. L'any 1.993, tot i aprofitant els bons resultats vitícoles d'aquesta comarca, decidiren

embotellar els seus propis vins, per poder donar a conèixer el producte en millors condicions organolèptiques per al consumidor.

El Carmesí representa l'esforç dels germans Calafat per millorar els vins a granel de la comarca del Raiguer. El raïm utilitzat prové de les vinyes de Can Servi, Es Torrent Fals, Cas Misser Fiol i Sa Vinya Vella, les quals són conreades amb mètodes ecològics. El vi s'ha elaborat amb les varietats autòctones Manto Negro i Callet i amb la forana Ull de Llebre. Ha estat sotmès a

sis mesos de criança en bóta de roure americà i la resta de criança ha acabat en ampolla fins al moment de la seva comercialització.

El resultat final és un vi color cirera, amb reflexos teula provinents de la criança. En nas, ens ofereix un seguit d'aromes agradables de mel, notes d'espècies, tabac i vainilla. En boca, és càlid i untuós a causa del seu grau alcohòlic. El retronasal és de caire complex.

El preu de venda al públic és de 700 pessetes.

CELLER
JAUME DE
PUNTIRO
VINYES I VINS

CARMESÍ

VI NEGRE DE 1994
ENVELLIT DURANT SIS MESOS DINS BOTES DE ROURE AMERICÀ
DE LES VINYES: CAN SERVI, SA VINYA VELLA
I CAS MISSER FIOI, DE SANTA MARIA DEL CAMÍ
DELS RAÏMS: 80% MANTO NEGRE, 13% CALLET I 7% TEMPRANILLO

VI D'ELABORACIÓ ARTESANA

DENOMINACIÓ D'ORIGEN
BINISSALEM - MALLORCA

13,5% VOL.

ELABORAT I EMBOTELLAT PER CELLER JAUME DE PUNTIRO
SANTA MARIA DEL CAMÍ MALLORCA, Reg. Em. 7497-FH

75 cl.

ELS GRANS VINS DEL MON : EL JEREZ

Joan Oliva.

Sens dubte si un vi espanyol és conegut arreu de tot el món és el Jerez, que mou una quantitat de diners superior a la Rioja i Ribera de Duero juntes, cal recordar que un any normal de vendes supera els 180 milions d'ampolles. Els vins de Jerez, que gaudeixen de la Denominació d'Origen més antiga d'Espanya (1.933), són el producte d'unes 19.500 Ha de vinya, enfront de les 22.000 Ha de finals dels anys setanta, que ocupen 6.945 explotacions de nou termes municipals de la província de Cádiz. Entre ells destaquen Jerez, Puerto de Santa María, Sanlúcar de Barrameda, Rota i Chipiona, que formen la comarca coneguda com Jerez Superior, i que per la seva situació, constitució fisicoquímica del sol i característiques climatològiques proporcionen els vins més apreciats.

Els terrenys clàssics per el cultiu són les "albarizas", formades per una mescla natural de argila (50-60%), llim (30-40%) i arena (15-20%). Donada la seva alta esponjositat tenen una gran retentiva per la humitat, però manquen elements químics nutrients per la planta. Les varietats admeses pel Consell

Regulador són únicament quatre: Palomino de Jerez, Palomino fino, Pedro Ximénez i Moscatell, aquest darrer emprat per elaborar els vins d'aquest nom no es pot mesclar. La densitat màxima de plantació és de 4.100 ceps per Ha.

L'enemic més important de les vinyes de Jerez és el mildiu que obliga a l'aplicació de 5 a 8 tractaments anuals, en menor escala se controlen l'oidium i els atacs de polilles i àcars.

La verema té lloc el mes de Setembre i els rendiments màxims admesos per Ha estan limitats a 80 Hl. a la zona del Jerez Superior i 100 Hl. a la resta. Malgrat això el Consell Regulador, en determinades campanyes, podrà modificar els rendiments.

El Consell regula també el rendiment del raïm, de manera que per obtenir el most la pressió no pot proporcionar més de 72,5 litres de most per 100 quilograms de verema.

Fins no fa gaire temps la fermentació tenia lloc a les mateixes botes, avui és normal emprar dipòsits d'acer inoxidable que són controlats per no sobrepasar els 28°. Una vegada fermentat el most i sedi-

mentats els elements sòlids, passen al sistema de cria en botes o "criaderas".

Les botes són marcades amb signes diferents segons el seu destí:

Ratlla FINO.
Ratlla i punt ..NO DETERMINAT.
Dues Ratlles OLOROS.
Tres Ratlles RAIA.
Graella DESCALIFICAT.

Els diferents tipus de Jerez són :

Fino.- Color groc pàlid, aroma ametllat i una graduació entre 15 i 17°.

Amontillado.- Color ambre, aroma avellanat i una graduació entre 16 i 20°.

Oloroso.- Color obscur, sec o lleugerament abocat i una graduació entre 18 i 20°.

Palo cortado.- Molt escàs, entre amontillat i olorós.

Raya.- Semblant a l'olorós, però menys delicat.

Dulce.- De Pedro Ximénez o Moscatell, arriba als 22°.

De marques millor no citar-les, crec que són prou conegudes per tots.

sa fonda càfè

Porreres • tlf. 64 73 16

LES RONDALLES I EL SEU VALOR DIDÀCTIC

Antoni Pubil

Una rondalla és una narració anònima, escrita en prosa, no en vers, que tracta uns fets imaginaris, plens de fantasia i de màgia. Exposa uns fets que no són verídics i que es van succeint en un temps. No podem considerar, per tant, a mossèn Alcover o als germans Jacob i Wilhelm Grimm com a creadors, sinó com a recol·lectors. La rondalla s'ha transmès durant segles per tradició oral de generació a generació, fins que algú les ha fixades per escrit per salvar-les de l'inevitable oblit. Així, avui en dia, podem gaudir de contes com *Na Caputxeta Vermella* o *Na Blancaneus*, recollits pels germans Grimm, que mantenen intacta la seva capacitat de fascinació, quasi dos segles després de la seva publicació, i són clàssics de la literatura universal.

Però no menys importants són les rondalles de Mn. Alcover, una de les col·leccions de contes populars més àmplies del món i la més extensa publicada en llengua catalana. A més no podem oblidar que són molts els mallorquins que tengueren el seu primer contacte amb la pròpia llengua escrita a través de les rondalles de Mn. Alcover.

El món màgic, meravellós i irreal que descobrim a les rondalles i el model de llengua que Antoni Mª Alcover utilitza, fan d'aquestes un recurs didàctic molt valuós per a les nostres escoles.

Des del punt de vista lingüístic, el lèxic que trobam a les rondalles és d'una extraordinària riquesa i el model de llengua utilitzat ens ofereix una àmplia gamma de possibilitats de cara al seu ús dins l'aula: llenguatge planer, però al mateix temps ple de frases fetes, dites

populars, metàfores molt nostres, que ens proporcionen una bona matèria d'estudi. Les rondalles ajuden també als nins i nines a adquirir la gramàtica de la narració. La narració s'estructura mitjançant unes seqüències lògiques i temporals. El qui escolta assimila aquesta seqüenciació. És, sens dubte, un bon model de llengua per als infants i de fàcil accés, ja que el món fantàstic de les rondalles atreu l'atenció del nin i ens proporciona un element motivador que fa d'aquestes una bona eina per a l'aprenentatge.

Des del punt de vista pedagògic, les rondalles poden ésser una eina molt útil per donar a conèixer als escolars la nostra societat camperola, les feines que s'hi realitzaven i els estris i objectes que s'utilitzaven, molts dels quals pràcticament ja han desaparegut. També es pot analitzar la gastronomia, l'economia domèstica, el món obrer, la política, els costums populars, la geografia, la medicina popular, entre molts d'altres aspectes de la nostra història i cultura. A més les rondalles estimulen la imaginació, són una vàlvula de sortida per a tota una sèrie de possibles problemes interns, i ens ajuden a fer front a les dificultats i tensions que ens planteja la vida. El nin que escolta la rondalla s'identifica amb el personatge i lluita amb ell, i està content quan el protagonista astutament guanya. Les rondalles sempre són optimistes i tenen un final feliç. Això desfà tensions i fomenta l'humor.

Ens ofereixen, també, una possibilitat d'autoafirmació, ja que el débil triomfa a les rondalles. L'heroi és un personatge com tu, amb proble-

mes, que els afronta amb els recursos dels quals disposa.

Les rondalles eduquen l'atenció, avui en dia un problema a les escoles. A més hi ha una falta de percepció auditiva que es nota de cada dia més. El món està excessivament contaminat pel renou. Les rondalles ens ofereixen la possibilitat d'educar el sentit de l'oïda.

Finalment, cal esmentar que estimulen i faciliten la memòria, ja que el nin, a un moment determinat, contarà la rondalla o intentarà recordar-la per reviu-la.

Així idò, les rondalles poden constituir a l'escola una eina per dur endavant tasques de gramàtica, literatura, ciències socials i naturals, expressió artística... Els 24 toms, amb les 270 rondalles que contenen, són una obra que tots els col·legis i instituts de l'àmbit de parla catalana haurien de tenir en els seus prestatges per poder-ne gaudir, treballar i aprendre.

ADÉU A L'ANY DE LES RONDALLES

En els anys foscs en què es trobà la llengua catalana, poques eren les pinzellades de claror que il·luminaven lleument el camí de l'esperança. La llum més intensa la desprenia el reflex d'uns toms, avui de portades de diferent color, que ens apropen així a la gran varietat de matisos i tonalitats de llum que l'extraordinari, fabulós i màgic llenguatge de les Rondalles Mallorquines ha després durant aquests anys de fosc.

Malgrat que ja hem finalitzat l'any 1996, centenari de l'aparició del primer volum de l'**Aplec de Rondalles Mallorquines** d'en **Jordi des Recó**, pseudònim d'**Antoni Mª Alcover** i **Sureda**, encara és bon moment per parlar de rondalles i reviscolar amb el nostre llum d'oli

aquests llampecs de claror. És el just reconeixement a la tasca de mossèn Alcover a favor de la llengua catalana i que ens ha permès poder gaudir d'aquesta joia de la nostra literatura popular que són les rondalles.

Això era i sí era, bon viatge faci la cadenera, un infant que nasqué l'any 1862 a Santa Cirga, una possessió del terme de Manacor. Estudià al seminari de Palma i fou ordenat sacerdot. Preocupat, però, per la cultura i la llengua catalana, aquest personatge que destacà com a folklorista i com a lingüista, emprengué camí. Camina, caminaràs i cap envant et faràs, recorregué els pobles de Mallorca per aconseguir un dels aplecs de contes populars més amplis i importants del món. Les arplegà, les va escriure i les va

publicar, a les rondalles, perquè poguessin recórrer per sempre la nostra illa i llocs més llunyans. Les salvà de la desaparició i de l'oblit, i visqueren i viuran entre nosaltres anys i més anys.

LES RONDALLES MALLORQUINES, UN MÓN FANTÀSTIC PER A PETITS I GRANS.

Aina Sansó Rosselló

No fa gaire anys- a mi em sembla que era ahir....- la meva padrina em contava, abans de dormir-me, unes històries fantàstiques que m'agradaven molt. Segurament la son m'embolicava abans d'arribar al final, però d'aquella estoneta en què en deixava portar per aquells personatges extraordinaris - reis, reines, prínceps, bruixes i bruixots, fades i dracs - me n'ha restat sempre un record molt especial. Més endavant, quan vaig saber llegir, el meu pare en comprava, tom a tom, les rondalles que s'anaven publicant. Algun dels toms, que encara con-

servo, costaven 15 pessetes ! poc a poc, vaig aprendre - a més de a llegir en català- a estimar cada història i cada personatge, cada paisatge i cada recó on transcorrien les narracions. Des de llavors he llegit totes les rondalles un caramull de vegades i encara, quan cada mesada ho torn fer, em fan passar molt bones estones, immersa dins l'entorn de màgia real a què em transporten.

Es un llàstima que la televisió i l'estrès de la vida quotidiana hagin trencat aquelles vetllades i aquells moments que els padrins, els pares

o els germans majors, explicaven rondalles als més petits. Tota la saviesa del nostre poble era tramesa a través d'un vehicle tan universal i estès com és el conte fantàstic: la riquesa i la varietat lingüístiques de la nostra llengua, el raig-i-roï dels mots i les paraules adients a cada escrit, a cada eina o a cada feina de foravila.....I els costums dels homes i les dones d'aquell temps així com les festes i les celebracions en el transcórrer de l'any . I no en parlem de la cultura gastronòmica que les rondalles ens destapen : tota casta de plats i aguiats esquisits apareixen a la

taula de reis o princeses, ja sigui pel bon fer dels cuiners de palau o pels poders superiors de capsetes, garrotets i anallets màgics. Hem de dir aquí que tot aquest cabal ens ha arribat tan íntegre gràcies a la bona ploma i a l'entusiasme d'un manacorí d'empenta, Mn. Antoni M. Alcover, el capellà de Santa Cirga, que va recollir i transcriure aquestes narracions i les va enriquir amb el seu lèxic vivíssim i extraordinari.

Per altra part, crec que enriquiria i afavoriria moltíssim les relacions familiars el fet d'aturar-nos alguna estoneta i disfrutar plegats, pares, fills, padrins, d'escoltar una rondalla mallorquina. Es clar que avui en dia, les presses regeixen els dies de la majoria de nosaltres: horaris ajustats, activitats professionals o d'estudi, fins i tot les activitats de lleure. Molts adueixen que no en saben contar o que no en saben llegir! Però això no és excusa: existeixen edicions per a totes les possibilitats, i fins i tot hi ha enregistraments amb les rondalles contades per Don Francesc de Borja Moll que són genials per escoltar anant en cotxe o abans d'anar a

dormir, encara que no hi ha res com una rondalla contada en directe, sobretot si el narrador o la narradora són d'aquells que ens fan veure amb les orelles.

Per als més petits es pot trobar una selecció adaptada al seu nivell de comprensió, que a més d'un llenguatge planer i assequible i una lletra enllaçada per a facilitar la lectura, té unes il·lustracions immillorables, que les fan adients fins i tot per als que no saben llegir. N'hi ha una altra en còmic amb un format que molts reconeixeran com als còmics d'antany-que ve a omplir el buit entre l'edició per a infants i la clàssica. els dibuixos són ben divertits, encara que estan, tant les il·lustracions com el text, un poc atapeïts. I finalment, la col·lecció de toms coneguda per tothom, on trobam totes les rondalles que ja fa cent anys va publicar Mn. Alcover. Ara els filòlegs Josep Grimalt i Jaume Guiscafrè acaben

La cova de la bruixa Joana.

de publicar una edició renovada de tots els toms, amb les versions originals que arribaren a Mn. Alcover i un estudi de les anotacions que en feia a les famoses llibretes que usava per copiar-les. Segur que ens faran descobrir un caire ben nou fins ara desconegut.

Enguany, que per celebrar el centenari de la publicació de les rondalles s'han omplert tantes planes per commemorar el fet, les escoles han treballat el tema i les institucions participen també activament, crec que la millor col·laboració que cada un de nosaltres podria fer és atrevir-se, si no ho ha fet mai, a contar una rondalla a un infant. I a la vegada que assimilam un trocet del nostre patrimoni, ens deixam portar per la màgia d'un món meravellós fins al més profund de les nostres arrels.

Això era i no era, en aquell temps que els animals parlaven com les pedres ara,.....un rei que pelava faves i li queien ses haves dins un ribell.

Polígon o no polígon. Poble viu o poble mort.

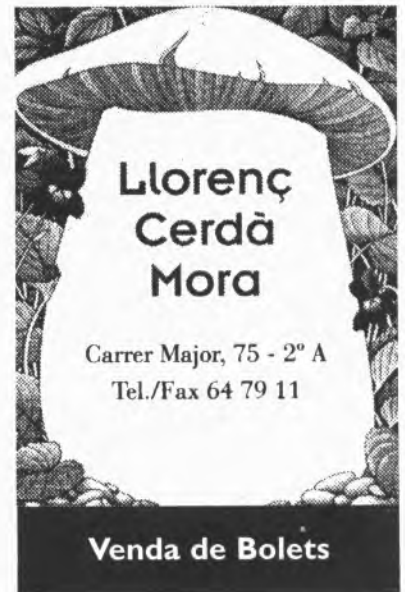
Francesc Llinàs

Després de quasi deu anys de retràs, s'acorda en un plenari municipal un nou ubicament del polígon industrial als voltants del camí de marina i la ronda exterior, a més de tractar amb els propietaris la cessió dels terrenys. Ara que a un pla dissenyat pels tècnics de la Mancomunitat n'han ubicat un dins el nostre municipi. Idò bé, a les discussions sobre aquest tema a l'Ajuntament, entre els diferents grups, hi va haver algunes diferències sobre el tractament amb els propietaris, canvis de terrenys, massa retràs... Però el que més cridà l'atenció va ésser que UM i PSM expressaren dubtes vers la construcció a Porreres d'un polígon industrial. Si la postura dels nacionalistes, a través del seu regidor Vicenç Mari, ja era abans no molt favorable i ara que estan a l'oposició ha canviat, per qué? Aquestes postures són diferents i molt respectables, encara que no les comparteixi i quasi no les compregui, i menys el canvi d'UM. Vegem: Porreres té un èxode continu de joves cap a altres indrets, per falta de llocs de feina i de dotacions i estímuls, però essencialment el primer. Conseqüències: davallament incessant de la població, que realment és més pronunciada del que indica el cens oficial d'habitants. Per allò que molts viuen i treballen a fora, però per un o altre motiu continuen registrats a la Vila. Dels 4.225 censats actuals, quan creis que viuen realment en el poble i, d'aquests, quants són menors de 25 anys. Això és el futur; no us ha d'estranyar sentir o llegir que el poble es mor. És la veritat i, durant tots aquests anys,

que han fet les autoritats responsables: RES, perquè no han posat cap solució; "parxes" sí, però aquests no serveixen. Molts locals municipals, dues ex-casernes de la Guàrdia Civil, l'Hospici, Cinema, Escorxador, Plaça dels porcs, sales i locals dedicats a museus i entitats, la qual cosa està bé. Especialment si va acompanyat de milleres que facin atractiu el poble. La construcció del parc municipal, pavelló esportiu, millors vies d'accés, ajudaran bastant. I si, a més, es millorà l'aspecte urbà, les zones amb jardins i d'esbarjo, les façanes, juntament amb un respecte a l'entorn rural, cosa que actualment no s'està fent, sinó tot el contrari. Només ens priven dels serveis que necessitam: Institut d'ESO, metges, Escorxador (7 llocs de feina menys), el Registre de la Propietat a Petra... Hi fa falta el principal, l'eix: crear llocs de feina, com la fàbrica d'embotits Munar, perquè per moltes rutes ciclistes i talaiòtiques que es facin, no en crearan gaire. I on són aquests llocs de feina? Ja n'hi ha uns quants de dispersos, però i els nous, on els posam? S'ha de seguir amb la política actual, de deixar construir amb empatolls, una nau per aquí i una altra per allà, que no solucionen res, sinó que, al contrari, empitjoren la situació. A més, els propietaris tenen problemes per legalitzar o aconseguir de GESA un contador, etc. La solució només pot arribar si construïm un polígon industrial amb totes les bendicions legals, llum, clavegueram, accessos...

I aquí és on volia anar. Quin POLÍGON necessitam. Si tenim en

compte la nostra comarca i poblacions, les dimensions s'haurien d'adequar a les nostres necessitats. No podem pensar, com ja n'hi ha que ho fan, en un polígon com el de Manacor, d'Inca o de Llucmajor. Què es poden instal·lar: deu, dotze naus; dons s'ha d'adequar a unes necessitats concretes i reals. Que amb el temps no és suficient, ja s'ampliarà. El que és negatiu i que durà a Porreres no a una mort definitiva, però si a reduir-lo a un poblet insignificant, és seguir amb la política municipal de deixar que passin els anys i retrassar la seva construcció. O, encara pitjor, decidir que no és necessari. De la cultura, no en podem viure. Tant de bo fos possible.

El Govern de la Comissió Gestora del front popular a Porreres: març-juliol (1936) (i 3)

Joan Sorell i Adrover

El dia de la vista de l'inspector de primera ensenyança Joan Capó (20 de maig) es varen produir una sèrie d'incidents a Porreres, concretament davant la Casa Consistorial. A la plaça es formà una manifestació de veïns descontents amb la política de la comissió gestora, sobretot amb la pretesa substitució de l'ensenyament religiós. El batle Climent Garau explicà tres dies després a la Corporació municipal les passes que havia fet, respecte a l'assumpte, i es va expressar en els següents termes: "Degut a la manifestació pública contra règim i les autoritats legals que es formà davant la Casa Consistorial el dia en què el senyor inspector de la zona va venir a sol·licitar el problema de locals a aquesta vila per a la substitució de l'ensenyament religiós, hem vaig veure obligat a comunicar la mencionada alteració de l'ordre públic al senyor governador, el qual sancionà amb multes a alguns dels principals manifestants. Vull fer constar que entre els encapçaladors de la manifestació hi figurava

el metge titular d'aquest ajuntament, Don Gregori Barceló, i també l'apotecari titular, Don Joan Soler. És per això que crec convingent, comptant amb la majoria dels senyors gestors que formen aquesta comissió, suspendre'ls provisionalment de feina i salari, al mateix temps que propòs un acord de la Corporació, mitjançant el qual se sol·licita a la superioritat la instrucció en aquests empleats l'oportú expedient de destitució, pel fet de ser dirigents d'una manifestació en contra de règim, autoritats locals i disposicions ministerials".

En arribar el mes de juny, els expedients en contra del metge i l'apotecari s'havien enviat feia dies a Ciutat, però quan havien passat més de tres setmanes dels fets, i mentre s'esperava la resposta de les autoritats insulars republicanes, la comissió gestora donava noves passes en la investigació. Es feia constar en acta que s'havia "comprovat amb exactitud que el guàrdia municipal Onofre Veny es va manifestar de paraula d'acord amb la manifestació en la qual es va

insultar el règim i autoritats representatives". La Corporació expressava a més que també havien pogut comprovar que el mencionat guàrdia "encoratjava els elements pertorbadors". Els resultats, fins llavors, havien estat que el batle li imposà un càstig que no complí, per la qual cosa es considerava el mencionat empleat culpable de falta greu i s'acordà per unanimitat instruir al guàrdia un expedient de destitució, que el suspenia de feina i salari des del dia de la sessió plenària (13 de juny).

Malgrat el caràcter remogut de tota la societat espanyola en aquells mesos de 1936, la comissió gestora encara va tenir temps, pel maig i pel juny, de continuar els treballs per a la construcció de l'escola i la urbanització de la plaça. El dia 30 de maig s'acordava nomenar arquitecte per la direcció de les obres de l'escola a Enric Juncosa. També en el mes de juny s'acordava habilitar un crèdit per les obres de plaça, i anunciar la subhasta de les obres. No mancaren però les

Sabateria - Esparteria

Maria Melià

Carrer l'Almoïna, 35 - Tel. 64 74 21 PORRERES (Mallorca)

**PUB RESQUILLS
ES TRUI DE PORRERES**

C/ Pou Florit, 14 - PORRERES

qüestions referents a l'ordre públic, el dia 27 de juny la Corporació es donava per assabentada d'una instància presentada pel guàrdia municipal destituït en la qual sol·licitava la seva reposició en el càrrec. L'acord va ser denegar la petició i continuar l'expedient de destitució que s'havia iniciat. En aquella mateixa sessió ordinària s'acordava també posar un anunci en el Butlletí Oficial on es fes públic que totes les persones que tinguessin comptes pendents a cobrar amb la Corporació els presentassin en el termini màxim de

quinze dies, deixant clar que serien satisfets, però explicats que passat aquest termini no es reconeixeria d'altre deute.

L'activitat durant les primeres setmanes del mes de juliol va ser molt reduïda. El dia 4 s'acordava adquirir sis quadres amb el retrat del president de la república. El dia 11 el batle proposava canviar a un local adequat la peixeteria que hi havia en els baixos de la Casa Consistorial, però finalment es decidí deixar l'assumpte sobre la taula. Pel dia 18 de juliol hi havia convo-

cada una sessió ordinària que no es va poder celebrar pel triomf del cop d'estat a Mallorca: el nou secretari, Rafael Gamero, habilitat feia poques setmanes, escriví la següent diligència en el llibre d'actes: " Faig constar per la present sessió ordinària que havia de celebrar la comissió gestora el dia 18 de juliol en primera convocatòria i el dia 20 en segona, no s'ha pogut celebrar per no haver comparegut cap dels senyors de la citada comissió, la qual cosa certifica". Havia passat el que uns temien i els altres esperaven.

La Balanguera, un grau més d'esperança per a la independència. El PP de Mallorca amb ganes o sense ganes, se l'ha haguda d'empassar.

Gaspar Barceló i Barceló

Després de setmanes de polèmica i de llegir als diaris no més que dois i bajanades al voltant de quin havia de ser el nostre himne, el passat 4 de novembre el **Consell Insular de Mallorca** va aprovar amb els vots favorables del **PSM-UM-EU-PSOE**, i l'abstenció del **PP (NO)**, que "**La Balanguera**" fos, a partir d'aleshores l'himne dels mallorquins.

Això dins un estat de autonomies com és el nostre no hauria de tenir res d'estrany, si no fos perquè n'hi ha que cerquen puces allà on no n'hi ha i fan polèmica d'una cosa que ells en 13 anys de govern no han estat capaços de dur, a terme. És clar que la gent capficada dins aigües brutes no té temps de pensar en res millor i tan important com és el conservar la seva pròpia identitat. Un himne, encara que només sigui un símbol, és una senya més de la nostra cultura, la nostra llengua i les nostres tradi-

cions, i que si no és amb detalls com aquest, a poc a poc ho perdrem tot.

El **PP** de Mallorca acostumat a passar "**rodillo**" per damunt aquells que democràticament no pensen com ells i defensen els seus ideals, es va sorprendre per la rapidesa amb què es va tractar aquest assumpte i va haver de passar sense remei pel forat de l'embut, cosa per altra part ben justa i necessària. La seva abstenció, i més que una abstenció una negativa, no deixa de ser una clara mostra de l'enveja que tenen, ja que una de les poques coses amb seny que s'han fet al llarg d'aquests anys, ha sortit precisament de la iniciativa dels grups minoritaris del parlament i amb majoria absoluta al **Consell Insular de Mallorca**, que per altra part és l'òrgan competent per elegir els seus símbols. Els populars excusaren la seva negativa i digueren que no hi havia hagut consens entre les diferents

forces polítiques (**pobrets els del PP, ells que són tan bons al lots i que fins ara ho han consensuat tot i han demanat l'opinió als altres grups a l'hora de fer les coses**). O dit d'una altra manera, que ells no hi estaven d'acord. Decisió molt natural veient la gent que hi ha a les seves files, on la gran majoria passen el temps grànt dins el baül de la nostàlgia, cercant una estampa de Santa Rita, que és la mare dels impossibles, i així poder posar remei a tots els seus mals. Tot i això darrerament visiten els jutjats de Palma amb assiduïtat i pareixen no tenir solució, malgrat que s'inventen cortines de fum per desviar l'atenció. Tots aquests es passen per allà la nostra llengua, la nostra cultura, la nostra identitat i a partir d'ara **LA BALENGUERA**, l'himne que ja ens representa. El que realment els agrada, i això tampoc no els fa avergonyir, és cantar cançons com "*mi carro*" o "*la macarena*" (**amb tots**

els meus respectes), envoltats d'un bon "tiberi" i de gent de la tercera edat, que ara per ara, són el seu únic sustent. I quan es queden sols cantussegan l'himne espanyol amb la cara al sol. Però de drets res de res, ho fan ajeguts a una hama-ca penjada de dos pins, devora una piscina i es graten la panxa i llegeixen el codi penal. És per ventura, per això que de tant d'estar "cara al sol" s'han quedat cecs i no veuen de cap de les maneres un forat que els servesqui d'escapatòria per fugir de tots els escàndols financers i polítics en què es troben emmerdats. Però totes aquestes punyetes són velles i males de coure i el que realment interessa és que els mallorquins tenim **un grau més d'esperança per a la independència**, una esperança en forma d'himne que ens identificarà com a tals. Un extraordinari poema escrit fa prop de noranta anys pel misser, escriptor i polític **Joan Alcover i Maspons**, que va néixer a Ciutat de Mallorca l'any 1.854 i hi morí el 1.926.

I que diu així:

La Balanguera misteriosa
com una aranya d'art subtil,
buida que buida sa filosa,
de nostra vida treu el fil.

Com una parca bé cavil·la,
teixint la tela per demà.
La Balanguera fila, fila,
La Balanguera filarà.

Girant l'ullada cap enrera,
guaita les ombres de l'aviar,
i de la nova primavera
sap on s'amaga la llavor.
Sap que la soca més s'enfila
com més endins pot arrelar.
La Balanguera fila, fila,
La Balanguera filarà.

Quan la parella ve de noccs,
ja veu i compta sos minyons;

veu com davallen a les fosses
els que ara viuen d'il·lusions,
els que a la plaça de la vila
surten a riure i a cantar.

La Balanguera fila, fila,
La Balanguera filarà.

Bellugant l'aspi, el fil cabdella,
i de la pàtria la visió
fa bategar son cor de vella
sota la sarja del gipó.

Dins la profunda nit tranquil·la,
destria l'auba que vendrà.
La Balanguera fila, fila,
La Balanguera filarà.

De tradicions i d'esperances
tix la senyera del jovent,
com qui fa un vel de noviances
amb cabelleres d'or i argent
de la infantesa qui s'enfila,
de la vellura qui se'n va.
La Balanguera fila, fila,
La Balanguera filarà.

Aquesta és la grandesa d'aquest poema, que els espanyolistes del PP de Mallorca han rebutjat amb la ridícula excusa que és d'esquerres. El seu, naturalment de dretes ja fa temps que ha caducat.

Mallorquins, apreneu La Balanguera que és molt fàcil de cantar, en haver-la cantat dues vegades segur que vos encantarà. El PP tot i no tenir-ne ganes se l'ha haguda d'empassar. La Balanguera fila, fila, La Balanguera filarà.

De todo...
y paseando

Centrofiendas

Es Crédito

BANCO DE
CRÉDITO BALEAR

The advertisement features a central graphic of a calculator with the 'Centrofiendas' logo on its display. Below the calculator are stylized white silhouettes of a man and a woman. The background is a light gray with a fine grid pattern. The text 'De todo... y paseando' is at the top, 'Centrofiendas' is in the middle, and 'Es Crédito' is written vertically on the right. At the bottom right, 'BANCO DE CRÉDITO BALEAR' is written vertically next to the bank's logo.

LA QÜERGA NO VA TENIR BAUXA

Bernat Bauçà

Una vegada més els joves del nostre poble, es varen veure fotuts i banyuts per decisions burocràtiques dels polítics que com sempre varen ser egoïstes i amb poques ganes de col·laborar perquè hi hagués una gran nit de bauxa per als joves de Porreres i de molts dels pobles del voltants.

I qui és el culpable de tot això?

Els joves per ser massa bon al.lots i creure en la paraula del batle? De cap manera!. La delegada del Govern, Catalina Cirer, perquè pensa que tornam a ser als anys 70 amb la disciplina que imposa, en la qual la Guàrdia Civil s'hi troba molt a gust? Potser.

El batle? També és possible, sempre diu sí, si si... La delegada de joventut de l'Ajuntament? Això impossible, entre d'altres coses perquè és com si no existís, ningú quasi no sap encara qui és, i els que ho sabem encara no l'hem vista actuar, però tranquils perquè diuen

que també és la de cultura, on passa ben igual o pitjor.

Tot això una vegada més és la manca de voluntat manifesta de com funciona el nostre poble, és a dir, que no funciona, amb un batle que passa molt de gust de ser-ho però res més, amb un tinent de batle d'obres, que sempre està mal sofrit perquè la feina el domina i la veritat es que poques nocions d'obres té, amb una regidora de cultura i joventut, sense gens d'experiència ni voluntat perquè el poble millori, perquè fins fa poc l'odiava bastant. O no es veritat això?. I és com el Director General, ells actuen com si l'Ajuntament fos seu, amb prepotència absoluta i ganes de bufar, que és el que realment els fa estar a la Sala, perquè Porreres és el menys important, no ho dubteu!.

I és clar, amb aquest panorama, què els pot passar a un grupat de joves amb bona voluntat i amb ganes de fer coses per al poble?. Que travelin de la manera més

absurda: per un paper, PUNYETERA BUROCRÀCIA! I és que ja fa tants d'anys que els qui fan feina per als nins i joves del poble; només troben problemes que ja fa colló. I és clar, després les corregudes i presses per intentar solucionar el que no tenia solució i l'únic que va donar la cara, com sempre, va ser el batle, que malgrat ser un dels principals culpables com a mínim sap afrontar les circumstàncies, no com d'altres que viuen per Palma i només cerquen medalles i fer de portaveus per les coses positives? De crítiques, ni una, per favor.

Als joves, cal dir-los que no aflueixin, que continuïn treballant, que el poble necessita gent com vosaltres, amb ganes, amb molta d'il·lusió, i que sàpiguen fer anar endavant PER AL BÉ DE TOTS ABANS DELS SEUS PARTICULARS; i no oblideu que sens dubte la gent dels grans llacs, encara són més importants que totes les nostres enfadades, problemes i egoïsmes.

*Bartomeu Ferrando i Ballester
Guillem Soler i Vanrell*

ECONOMISTES

Assessoria Fiscal - Comptabilitats - Assegurances

C/. Nuño Sanç núm. 11 - 1er A
Tel. i Fax 16 81 56 PORRERES

BAR CA SA VIUDA

Especialitats:

“Callos”, frit i llengua

C/. d'en Veiet, 1 - Tel. 64 70 57 - PORRERES

BRUTOR

Com estava la Plaça
diumenge dia
10 - Nov. 96

BRUTOR

Pou de Sa Placeta

Més brutor

BRUTOR

NI DOBLERS PER A L' ESO NI INSTITUT PER ALS JOVES DE PORRERES.

Margarida Barceló i Taberner

L'aplicació del nou sistema educatiu (LOGSE) que va començar el govern central socialista ha topat amb la retallada de pressuposts de l' actual govern popular i suposam que també ha topat amb una altra manera d' entendre com ha de ser la política educativa.

De moment tenim menys doblers per a l'educació pública. Augmenta el número d'alumnes per aula, s'eliminen les classes pràctiques d'idiomes i de laboratori, hi ha menys professors i professores, no augmenten les dotacions de material (audiovisual, informàtic, tècnic, etc.),...

I esperem! La darrera notícia és que la ministra d' educació "per millorar la qualitat de l'ensenyament" proposa eliminar les assignatures optatives de l'ESO. Això suposaria que l'estat dedica menys doblers a l'ensenyament secundari obligatori (ESO). Si hi afegim la possibilitat que moltes escoles privades puguin augmentar la seva oferta en dos cursos més (3r i 4rt d'ESO), resulta que a l'estat li surt

més barata l'educació dels seus adolescents.

Però, alerta! L'estat estalvia en l'educació i en la preparació dels joves. Hauríem de pensar quin tipus d'estalvi representa a la llarga aquesta política: un estalvi econòmic o un "estalvi cultural"?

o "tècnic"? o, fins i tot, "democràtic"?

Quina societat ens proposa, aquesta gent?

Així les coses, ens trobam que a l'alumnat de Porreres l'han informat de totes aquestes incerteses:

1a. Que a partir dels 12 anys haurien de sortir de l'escola i començar l'ESO a un institut fora poble. Possiblement a Felanitx.

2a. Que Felanitx estava massa ple i que no sabien on haurien d'anar.

3a. Que construirien instituts nous a Santanyí i a Campos i així es buidaria el de Felanitx.

4a. Que el mapa escolar elaborat el 96 pel Ministeri d' Educació els marca que el seu institut serà el futur centre deSINEU (!).

5a. Que pareix que no hi haurà institut a Sineu. (?)

6a. Que tampoc no hi haurà, per ara, institut a Santanyí.

7a. Que, com que no hi ha instituts suficients i el de Felanitx està ple, de moment començaran l'ESO a les escoles de Porreres (1r i 2n) i el continuaran a ...?

COM QUEDAM?

I per què no podem tenir un institut d'ESO a Porreres si a Campos el tenen ?

I per què el poble no pot disposar d'aquest servei essent com és un ensenyament obligatori?

I qui ha demanat als porrerenques i porrerenques si volen o els convé anar a escola a Sineu?

I per què els nostres representants locals (el batle i els regidors i regidores), que també ho són dels adolescents del poble encara que no votin, no se'n preocupen més d'aquest tema?

Segurament totes aquestes preguntes tenen resposta.

DE QUAN A PORRERES ENCARA POSAVEN FIL A L'AGULLA.

Dematí d'un dia d'hivern del 1.710 encontorns de la primitiva església.

**Rafel Picornell Serra
el qui escriu damunt la terra.**

Fins que no varen haver fet un petit solc dins la terra reforçat abaix amb teules velles, hagueren de dur l'aigua a poalades a l'encoratjada construcció, o carretejant botalls i odres que omplien d'un safareig sempre ple, ja que hi vessaven moltes canals que recollien l'aigua dels xaragalls i torrents pròxims. Estava situat quasi a l'entrada del poble i sempre l'enrevoltaven polls, freixes i molta vegetació de joncs a les voreres, que donaven a la zona un encant especial.

Allà tot era tranquil i sublim, baldament se sentís tot el rebombori que feien els obrers: treballadors de la pedra, fusters i ferreters que estaven construint el nou gratacels que era l'edifici de l'església i del campanar.

On seria la nova parròquia tot eren crits, estabeigs i renous de la gent que, enfeïnada, es protegia així com podia de la pluja d'hivern embravida que mullava les espatlles de gairebé seixanta homes que feinejaven en l'aixecament de les parets del nou temple.

Voltant, voltant els enderrocs de l'obra, s'alçaven unes porxadetes fetes amb quatre troncs amb el sostre de fullaca de pi, on es guarien

totes les eines i estris dels picapedrers i fusters que en aquell moment no s'empraven: Posts, sanalles, qualche caramull de marès de son Garau o de son Mulet; i llenya, molta llenya: rabasses, estelles, que amb paciència les empraven per alimentar la dotzena de foguerons que es repertien per tot el perímetre on hi havia el quefer diari des de feia quasi cinquanta anys, amb els homes treballant i les dones fent altres feines com atonar el foc o repartint materials de mala manera arreu de l'obra.

El rector Don Martí Capó (*que crec que mai no havia suspès cap cerimònia religiosa*) despedia els seus fidels amb un somriure mig forçat. Tots eren del poble i entre ells n'havia que eren bracers del nou temple, però el senyor rector volia que tots sentissen de jorn el lleuger sermonet en llatí i que, malgrat les llargues obres, encara seguissin acudint a missa primera.

Estava dret enmig del portal gran, flanquejat a cada banda per les bastimentades que, travades amb gruixuts fermalls i cordes, ajudaven a arribar a les parts més altes de la façana (*que tenia mil peus i busques*) i a la resta de l'edifici.

El vell mestre picapedrer Nadal Oliver, ciutadà, estava encamellat damunt una paret, malgrat la pluja que ja començava a esvair-se, hi va afinar el rector i el saludà amb una rialleta per defora i amb una flastomia grossa per dedins, ja que sabia que poc després el tendria allà dalt,

per donar el vistiplau als darrers retocs a una filada de peces de marès o revisar el que l'autoritat eclesiàstica de Palma desitjava, exigint el necessari esment de les obres per correu els divendres de cada mesada.

El mestre Oliver era l'encarregat de l'obra grossa de l'església, perquè el campanar, que ja estava mig enllestit, era cosa d'altres sis mestres, dels quals hi destacava el ciutadà Joan Bauçà i que entre aquest i el mestre hi havia una mica d'estira i amolla a causa que tots dos empraven obrers diferents i cadascun tenia la seva feina gelosa i no volien que es mesclassen massa coses.

Per això, el Pare Mateu, sempre xalest, o el mateix rector intentaven obrar d'intercessors entre ells dos, encara que moltes vegades no donàs massa el fruit desitjat.

Ah! però el nou temple era una obra titànica, majestuosa, gigantina, fora mida, malgrat encara el campanar no tingués el cap curucull acabat, allò era un monument erigit per conservar la memòria dels homes damunt la pedregosa terra que durant el seu període tan curt els havia vist néixer.

Des de damunt de les parets ja aixecades sortien cap a defora parelles de bigues de fusta d'on penjaven les molt necessàries politges o corrioles que mitjançant cordes ben estirades dins la canal buida de les rodes de fusta, conse-

guien enfilat a les parts més altes de l'obra emprant uns capassos ben entrunyellats, peces de marès que d'altra manera no haguessin pogut enlairar.

Tot i que part de la culpa d'aquelles mides increïbles la tenia l'haver hagut d'emprar l'antiga església mig esbucada i plena de cruïes, a manera de suport per als milers i milers de bigues, perpals, puntals i estalons necessaris per alçar i xindris de fusta per poder descansar la descomunal volta interior del temple.

Aquella volta de quasi mil sis-cents peus de llargària i cinc-cents setanta d'ample era el trencaclosques més gros amb què es trobaren els qui dreçaren les idees al paper.

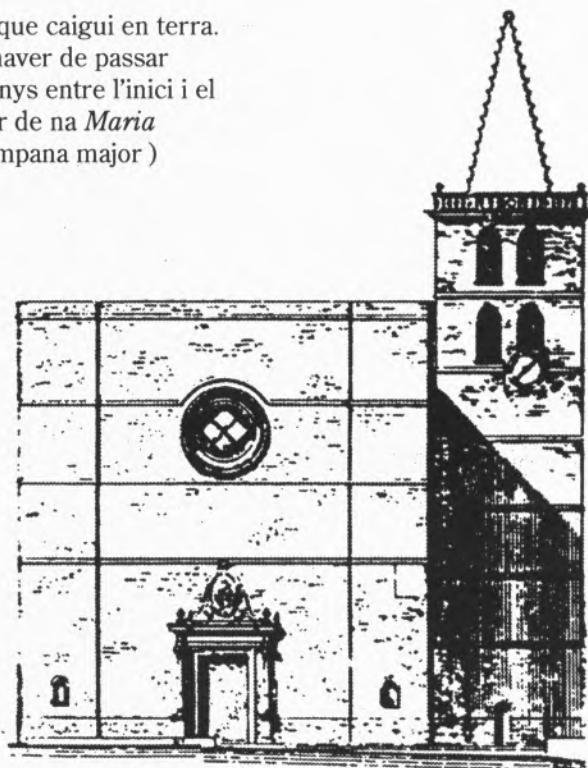
Prova d'això va esser quan varen enretirar feia quasi vint anys les primeres parts de les peces dels motlos, just damunt del lloc de l'altar major, i quan ajudats per la llum d'encreuïa arribaren al darrer suport, tot d'una tots els homes que embadocats miraven se'n varen anar corrent emporuguits de davall la trampa mortal, pegant crits i bels, quedant només davall de l'empostat de la volta el mestre Oliver i mitja dotzena de joves manobres. Colpejava el mestre vell amb el mall, que aguantava amb les mans plenes de religiosos calls, amb cops acompassats, precisos i segurs, i sabia que l'únic renou que sentiria dins l'atmosfera polsosa, endemés del respirar nerviós dels ajudants, era el de les juntes de les pedres de marès perfectament encaixades i el relliscar mesurat de l'argamassa sobrant.

Però abans de pegar la darrera engronsada al pilar de fusta solitari, encara es va aturar per poder

veure per una retxillera de la volta antiga com el rector d'abans corria i corria, resant tot el que sabia, fins que va esser fora de perill i pensant amb la renyada que li fotria al qui no l'havia avisat de l'hora que es duria a terme l'enretirada de les parts de fusta que estaven entre Déu i els homes.

No deixem que caigui en terra.

Varen haver de passar cinquanta anys entre l'inici i el repicar de na *Maria* (la campana major)

Porreres. Església parroquial. (Arxiu parroquial).

Sa Pastera

Bar - Restaurante

*Nou assortit
d'entrants
i plats
de pasta*

C/. Pou Florit, 10 • Tel. 64 71 09
PORRERES - MALLORCA

DE BADES CERC

Miquel Morlà i Vicens

Avui, com cada dia....
el sol ha trencat l'aua,
la serena caiguda està,
els ropits atalaiats canten
i niguls baixos a l'horitzó hi ha.

...Cabrera s'insinua....
les grogues flors l'horatge pentina,
quasi vella, la lluna guaita
i en el cel, els estels se poden comptar.

De bades cerc i cerc...
...cerc una balluma trista...
...cerc una fredor gelada,
...cerc un cant nostàlgic...
...cerc un nigul ploradís...

...i de bades cerc i cerc...
...cerc un vent mustii...
...cerc una claror grisa...
...cerc un estel sense llum...
...cerc un senyal de condol.
...i de bades cerc i cerc i no trob.

Què ho és de freda i arrogant aquesta vida...
...i això em dol....

Si noblessa, alegria, bonança,
altruisme, lleialtat i simpatia
no bastaren per preservar aquella vida...
...regidors d'aquesta absurda vida
les vostres injustes lleis vull escoltar
No les entenc ! No les puc entendre !
I no les vull entendre !

I demà com cada dia...
el sol trencarà l'aua,
la serena caurà,
els ropits atalaiats, tornaran a cantar,
i niguls baixos a l'horitzó hi haurà.

Cabrera tornarem a veure,
les grogues flors l'horatge pentinarà,
la lluna quasi vella, una altra vegada guaitarà
i en el cel, un *immens estel* més podré comptar.

Lluitaré perquè els temps curi ferides, però
que mai em faci oblidar.

Amb tot el meu amor i afecte a Xisco Lladó
Mora
Dilluns, 23 de desembre de 1996

El que necessitis
per practicar el teu esport

ESPORT ESPLAI

Dilluns horabaixa tancat

Sala 7 Porreres

Tel. 16 83 13

BAR

Ca'n guillem

Tel. 64 74 95

La U. E. Porreres davant una nova temporada (II)

Xim Barceló i Janer

En aquest apartat que, des del passat número, la nostra revista dedica a aquesta històrica entitat porrerenca, fundada el juny de 1934 amb el nom de UNION SPORTIVA PORRERAS i presidida els seus primers anys pel metge dentista D. Baltasar Barceló, avui li toca el torn a l'equip representatiu de la pedrera: el juvenil.

Actualment, l'equip juvenil de la U. E. Porreres milita a la Primera Regional. S'ha de dir que aquesta temporada, com la passada, les coses no van del tot bé. Els porrerencs, durant la campanya anterior, havíem de perdre la categoria, cosa que no succeí, a causa d'una reestructuració total a les diferents categories i grups que formen el futbol juvenil balear.

En el moment de la redacció del present article, la U. E. Porreres ocupa el penúltim lloc de la taula classificatòria, amb dos partits guanyats, dos empats i onze desfeites. Compta al seu casiller amb dotze gols a favor i cinquanta-un en contra. El màxim goleador és en Gerardo Aragunde amb sis gols. Vists els resultats, comprovam que la trajectòria de l'equip no és massa adolorada. Esperem que tot millori i que d'una vegada per totes aixequin el vol.

Des de la present temporada, el preparador de l'equip és el porrerenc Rafel Juan, un home que tota la vida ha estat lligat al món del futbol. La seva etapa de jugador la

començà en els equips inferiors de la U. E. Porreres i passà per totes les categories, per acabar jugant en el primer equip, quan militava a la Tercera Divisió Balear. Eren, però, altres temps. Després jugaria amb el C. D. Campos i també amb el C. D. Felanitx. Una lesió al genoll seria la causa de la seva prematura retirada del futbol actiu. En Rafel, que l'any passat entrenava l'equip cadet, compta amb un planter de 19 jugadors que són:

PORTERS: Miquel Vidal, Xisco Julià i Jaume Trobat.

DEFENSES: Tomeu Mora, Miquel Àngel, Didac Jorquera, Biel Roig, Miquel Garau, Joan Juan i Llorenç Barceló.

MITJOS: Josep Palerm, Antoni Gàmez, Bernat Fiol, Miquel Galmés i Tomeu Juan.

DAVANTERS: M. Àngel Sastre, Rafel Nicolau, Gerardo Aragunde i Gabriel Sánchez.

Entre "bastidors", fent una feina fosca, però imprescindible dins un equip de futbol, hi trobam en Toni Barceló (delegat) i en Gabriel Sánchez (delegat i directiu).

Finalment, volem destacar que la totalitat dels jugadors juvenils són porrerencs, i és per això que hi cap l'esperança que durant els propers anys alguns d'aquests jugadors puguin defensar els colors del primer equip i augmentar així la presència porrerenca, ja que actualment no és tan nombrosa com desitjaríem.

Juvenil U.E. Porreres. Temporada 96/97

BIBLIOTEQUES DE MALLORCA

– Centre Coordinador –

Videos

- Imatges i sons de l'aigua.
- Flaix Ciències, I.
- La España de Franco, I.
- La España de Franco, II.
- BRANAG, K.: Robin Hood: príncep dels lladres.

Compact Discs

- Braveheart: original motion picture.
- Carrington: original motion picture.
- CUCORBA: En Joan petit quan balla.
- ELLINGTON, DUKKE: Duke Ellington.
- EURYTHMICS: Greatest hits.
- GRAPELLI, S.: Stéphane Grapelli.
- MUSICA NOSTRA: De dia i de nit.
- OASIS: (What's the story) marning glory?
- OSSIFAR: Ossifar en directe.
- PENYA, TOMEU: Balades.
- PHERRER, RAPHEL: La genial obra de Raphel Pherrer
- REINHARDT, D.: Django Reinhardt.
- SCHUMANN: Cello concerto in A...

- SUREDA, JAUME: Un cel més blau.
- THE MAVERICKS: Music for all occasions.
- UC: Entre el mar i el vent.
- VERDI, GIUSSEPPE: Messe de Requiem.

Literatura catalana

- BEZARES, MIQUEL: Plaça d'Àfrica.
- GUASP, JOAN: Fa molt de fred al Nord de Quebec.
- HUGUET, DAMIA: Les fites netes.
- LOPEZ CRESPI, MIQUEL: Punt final.
- PALAU I CAMPS, J.: Unes lligacames negres.
- POMAR, ELVIRA: Transparències.
- SANTANDREU, JAUME: Tristesa amant.
- VIDAL FERRANDO, A.: El batec de les pedres.

Consell Insular
de Mallorca

EXERCICIS ESPIRITUALS A SANT FELIP NERI (GENER DE 1.950). D'esquerra a dreta i de dalt a baix.

Darrera fila: Salvador Pinya*, Bernat Sampol, Joan Miró de Can Pere* Antoni Lliteras des Rafal, Monserrat Matas Mut, Cristòfol Barceló Potecari*, Pere Mas Molí de'n Mas, Joan Gornals Mestre Molí d'aigo*, Francesc Tomàs Viló*. **Tercera fila:** Jaume Lliteras de Son Vallers, Gregori Barceló Porquera, Miquel Julià Broca*, Gabriel Mora, Simó Rosselló Escolà*, Gabriel Vaquer, Rafel Ferrà de s'Hostal, Bartomeu Tallades, Joan Soler Tudapots, Jaume Rosselló Güia*. **Segona fila:** Antoni Parejo*, Jaume Mora, El Pare Fayos*, El Pare Llaneras*, Joan Mora Bum-Bum*, Joan Barceló Fusteret*, Bartomeu Blanch Nicolau Puça. **Primera fila:** Jaume Lliteras, Antoni Servera de Can Torres,

Bartomeu Martorell Figuera.

* Difunts.